

LAPPERSFORT als zusterschapsbos...

a la recherche du bois perdu

OP EEN DAG DOKEN ZE OP EN ZWERMDEN UIT. We gaven ze te eten van onszelf. Op een dag waren ze verdwenen. Maar ze bleven. 's Nachts worden we bezocht in onze eigen, vreemdkleurige dromen. Peter Verhelst

GROENE VERHAAL...

Dit mooie Brugge 2002 -gedicht gaat misschien over de Lappersforters, de neven en de nichtjes van Pippi Langkous, Robin Hood en Pluk van de Petteflet bij de Torteltuyn. Het verhaal gaat dat in de barre en koude winter van 2002 de Lappersforters moed vonden bij een leeg Maria-grotje in hut bos. Pluralistisch als we zijn wijdden wij in de lente van 2005 (paasmaandag) hut bos en de bedreigde bomen toe aan Maria/Muze/Vrouw. Op een mooie Pinkster-maandag hebben we ze daarom als zegening en bewaring geridderd. Niet dat wij allemaal gelovigen zijn; maar de zorg voor de schepping (moeder aarde) is toch wat ons verbindt. De vreemdkleurige dromen van de Lappersforters dragen wij – de mensen & groepen van het Groene Gordel Front – als wakkere burgers en burgeressen verder met ons mee. Op zoek naar een stad/land waar vrouwen en mannen in vrede willen/kunnen/mogen wonen. Een queeste ?

De Maria bij hut bos is niet zo radicaal als de Maria uit het Evangelie van Lucas. Waar we bij Lucas lezen in het Magnificat als danklied van Maria : " Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade naar allen die eerbiedig met hem leven; genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed, al onze eigenwaan ontmaskert Hij. Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen, arme en kleine mensen maakt Hij groot, wie honger hebben geeft Hij overvloed en rijken stuurt Hij heen met lege handen " Naar Lucas 1 vers 50 - 53 vertaald door Huub Oosterhuis. Wij willen de machtigen niet van hun troon stoten; alleen vragen wij dat ze de bijlen uit hun handen zouden halen en kiezen voor een B-plan waarin het Lappersfort een vredesbos wordt. Een Torteltuynbos dus ! De machtigen zijn reuzen, wij als David en Klein Duimpje willen hun hart veroveren en hen tot mededogen bekeren. Burgers en bestuur als medekrachten. Coproductie ... Maar er wordt niet naar Cassandra en de profeten geluisterd. Onze profetie is nochtans dat er duurzame alternatieven zijn. En zoals U al tussen de regels kon lezen : toen Groen! zomer 2004 niet meer in de regering zat, liet men ons Lappersfortbos als een baksteen vallen. Door onze acties en visitaties hebben we het zelf weer terug op de politieke agenda moeten zetten. En het is gelukt, maar het werd 'a never ending story' & processie van Echternach...U kan het verhaal van dag tot dag volgen in het LAPPERSFORTMUSEUM ON LINE <http://ggf.regiobrugge.be>

DODE VERHAAL?

Even nog houdt een herfstblad de illusie van warmte vast. Dan valt, onherroepelijk, ook deze laatste snipper zomer. Voorbij, denk ik, weer eens voorbij. Tot ik, verscholen in de intimiteit van een bot, het embryo van de lente ontdek. (WINTER door Linda van Mieghem, Lappersfort Poets Society)

Gelukkig is ons verhaal geen stille dood gestorven. Ons motto was altijd met of zonder Groen! in de regering dat we zelf de dragers van onze strijd moeten zijn in coproductie met zoveel mogelijk politici van goede/duurzame wil. Ons motto leenden we van Indymedia : don't hate the media/politics; be the media/politics...Het groene verhaal moet volgens ons bewegen. Daarom hebben we de Hanzestadcoalitie gesmeed met verbeelding in de hoofdrol. We gaan niet op lijsten staan maar inspireren politieke mannen en vrouwen met ons duurzame verhaal. We leggen verbindingen en werken samen, maar behouden onze onafhankelijkheid. Onze ziel verkopen we niet aan één kleur. Onze droom is die van de Hanzestad (hanzetopia : de duurzame stad waar 'Planet, People, Participation, Profit' in evenwicht zijn)

<http://www.ggf.be/GGF/Hanzestad/index.htm>

VERHAAL VAN ZUSTERSCHAP !

Zelf noemen wij ons soms 'the fellowship of the Lappersfort' een breed stadsnetwerk voor duurzaamheid en dierbaarheid. Het zijn andere woorden voor zusterschap en zorgzaamheid. Het is pijnlijk (maar o zo menselijk en eigen aan alle kleuren) dat politici van partijen met een ideaal ons verhaal met man en macht hebben gesaboteerd en tegengewerkt. Alleen daarom al verdient Vera Dua een pluim ! Zij hoort bij de heren van het bos. Niet bij de heren van het beton.

LAPPERSFORT POETS SOCIETY

Hedwig Speliers

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?

Wie kappen?

Wat kappen?

Waarom kappen?

Dat ze beginnen, die heren,
met zichzelf te kappen.

Verdomd, er zijn kappers genoeg
om ze te kappen. Dat ze hun luizen
kuisen, dat ze zich laten wassen,
friseren, golfkrullen, het kan
ons niet schelen. Maar

bossen kappen. Wat zeg je,
3,5 ha bos kappen. Je moet
durven, de zee kap je toch ook niet.
De golven, wie kapt ze?
De schuimkrullen
wie durft het aan?

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Hebben ze geen gekapt genoeg?
Dat ze zichzelf kappen, kappers
kunnen ze vinden om elke hoek.
Maar laat ze mijn bos met rust,
mijn bos verlangt rust, het is
een rustig bos. Laat het met rust
zoals ik rust verlang. Lang al
naar bosrust verlang.

roestige heren zijn het, zeg het,
roestige heren zeggen we,
die onze bossen kappen
om er onzin te poten, onzin
te planten: beton, beton, beton
en nog eens beton. Van beton
zijn die heren, hersenen van beton
hebben die heren. Betonnen heren
zijn het. Ze hebben een gat van beton
en een pik van beton en een maag
van beton. Van breed beton zijn ze.
Kortom , Heren van Beton.
Maar wij zijn Heren van het Bos.

Dit gedicht bos-woede komt uit de Corpus Lappersfortus-litanie MY FOREST IS A
BATTLEFIELD en is online op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

8 maart 2006, vrouwendag

*Dit artikel verschijnt met de lente-equinox in Symforosa.
Symforosa is een droom van een tijdschrift en jij kent het nog niet ...
Feministisch, spiritueel en geëngageerd.
Inclusief in taal en teken. Beelden met een eigen taal.
Symforosa verschijnt met de seizoenen mee, telkens rond een thema.
Een gratis proefnummer kan je krijgen via symforosa@online.be
Symforosa, Pulsebaan 122A, 2275 Wechelderzande.*